

יהושע ז"ל:

יהושע פיאלקוב נפטר ממחלה קשה .
הוא נולד להוריו, שרה סגל ואריה פיאלקוב בא' תשרי (ראש השנה) תש"י
24 בספטמבר 1949 בקיבוץ אפק ונפטר ב- 24 לאוקטובר 1993 ונקבר
בקיבוץ אפק.
ב- 1962 חגג יחד עם בני כיתתו "ארז" את "בר המצווה".
ביולי 1967 נתקבל לחברות באפק ובקיבוץ המאוחד.
באוגוסט 1967 יצא לקיבוץ אייל במסגרת גרעין בנים לשרות שנה שלישית.
במאי 1968 חזר מאייל למשק, ועבד בגידולי שדה.
באוגוסט 1968 יצא לשירות צבאי והוצב בגולני.
במרץ 1970 השתתף בקורס קצינים בסיסי למנהלה.
ביולי 1970 השתתף בקורס שלישים בבית הספר למנהלה.
בספטמבר 1972 אחרי 4 שנים בשרות צבאי חזר למשק.
ב 1973 עבד ברפת הקיבוץ עד מלחמת יום כיפור.
מאוקטובר 1973 עד נובמבר 1977, שירת בצבא קבע בגולני.
באוקטובר 1976 הועלה לדרגת רב סרן בתפקיד קצין שלישות של גולני.
בנובמבר 1976 אושפז לראשונה בבי"ח רמב"ם משום אבחון זיהום בכליות,
לאחר כמה ימי מחלה בבית, באפק. הוא חזר לרמב"ם להמשך בדיקות
צילומים וכו', ושוב אובחן זיהום בכליות.
כשהוקל לו, ולפי הוראת מן הצבא חזר לתפקידו בצבא.
ביולי 1977 נפצע ברגלו בעת תרגילי יריות מבחן של חיילים חברי קיבוצים
ומושבים לקראת כניסה לסיירת גולני, אושפז בבי"ח רמב"ם, נותח ברגלו
הפצועה והועבר לבית, ק"י בנהרייה להמשך טיפול בפיזיותרפיה וכו'.
ב- 6 בנובמבר 1977 קיבל תעודת שחרור מן הצבא בציון דרגת רב סרן,
לאחר 8 שנים וחודשיים של שירות צבאי.
בהערכה מפי מפקדו: מסור מאוד, אחראי, ונבון, מילא תפקידו על הצב הטוב
ביותר.
באותו חודש הוחלט באסיפה הכללית של אפק על יציאתו ללימודים.
בנובמבר 1977 אושפז שוב כמה פעמים ברמב"ם בשל כאבים חוזרים
ונשנים.

הרופאים חזרו וקבעו שאין ממצאים מסוכנים, ולא הורו על המשך אשפוז
בבי"ח .
יהושע עצמו הרגיש לא טוב .
בקיץ 1978 עבד במשק בעיקר בגידולי שדה. בכותנה.
באותו קיץ עמד לבחינות באוניברסיטת חיפה והתחיל בלימודי מכינה, לפי
החלטת האסיפה.
ב- 1979 המשיך בבדיקות נוספות ברמב"ם ולפי קביעת הרופאים ללא
ממצאים מסוכנים.
בראשית נובמבר 1979 התחיל בלימודים סדירים באוניברסיטה של חיפה
ובהתלבטות מתמדת ביחס להמשך חברותו בקיבוץ.
בימים פנויים מלימודים עבד בכל מיני עבודות מזדמנות בחיפה, ובעיקר
בגינות נוי בהר הכרמל, רואה עצמו מחוץ לקיבוץ.
בנובמבר 1980 בא בברית הנישואין עם דליה לדקני. (החתונה נערכה
בחיפה.)
ביוני 1981 נולד לדליה וליהושע הבן הבכור אלון.
באוגוסט 1982 יצאה המשפחה לרמת הגולן והצטרפה לקבוצת "קלע"
כמגמה להקים ישוב חדש ברמה .
יחד עם חבריו בקיבוץ עבד בהכנת שטח לנטיעות במקום הקבוע לישוב .
בשל מצב בריאותו שהמשיך להיות מעורער, בא לאפק למרפאה, בשביל
לקחת תעודות מסוימות, וכן לביקור ברמב"ם בקשר למחלתו.
בהזדמנות זו נפגש עם חברי מזכירות אפק ששכנעו אותו לחזור לאפק.
לאחר בדיקה בבי"ח קיבל זימון דחוף להתאשפז מיד, ונשאר להמשך טיפול.
המשפחה כולה חזרה לאפק.
ביוני 1983 נולד הבן השני אור.
באפק נתקבל מחדש לחברות בקיבוץ, ועבד בעיקר בנוי, ובקיץ בכותנה
, ובהשקיה .
בסופה של שנת 1985 עזבה המשפחה את אפק ועברה למושב ציפורי .
בעזרתו הנדיבה, גם בהלוואות של משרד הביטחון, שהכיר בו כנכה 100%
אחוז (נכה צה"ל) התחיל להשתקם בחקלאות במושב.
מחלת הכליות המשיכה להטריד.
הוא קיבל טיפול בבית, בדיאליזה לפי שיטה חדשנית.
לעיתים נסע לרמב"ם לקבל הדרכה, ולהמשיך בטיפול.
פעמים אחדות ביקר בבי"ח בילינסון לשם בירור אפשרות של השתלת כליה.
באוגוסט 1987 נולדה הבת אלמוג .
מצב בריאותו הלך והדרדר מאוד .
בראשית אוקטובר 1993 הובהל לבי"ח רמב"ם ואושפז במחלקה
הנפרולוגית, נותח, ובמשך שבועיים נאבק עם כאבים שלא הרפו ממנו .
ביום א' ט' בחשוון תשנ"ד לפנות ערב (24 באוקטובר 1993) הוכרע והוא בן
44 וחודש.
ציוני דרך אלה בחייו של יהושע נכתבו על ידי אביו אריה לאחר מותו .

על אמא קשה לכתוב. דמותה לנגד עיני תמיד. אנכי רואה אותה בתקופות השונות של חיזנו - מאז ילדותי ועד יומה האחרון. אמא תמיד עסוקה, טרודה בהוראה ובהכנות לשיעורים. ערב, ערב, אל תוך שעות הלילה המאוחרות רכונה על הספרים, המחברות, מעיזנת, מחפשת, רושמת - הכל לקראת השיעור שלמחרת בכיתה. שעות רבות עושה בספרייה המורה, בודקת, מסדרת, משנה מיקומם של ספרים ותיקים לתועלתם של הזקוקים להם - מורים ותלמידים. היתה נענית בכל שעה משעות היום והערב לנזקקים לספרייה, הולכת ומספקת לכל אחד את מבוקשו.

ביתנו היה פתוח לכל. תמיד יוצאים ובאים חברים ותלמידים לשיחה, לעצה, לבקשת ספר, שיר וכדומה, ואמא תמיד מוכנה לעזור, תמיד נענית. ועם הולדת צביקה, ואני בן שבע, גדלה השמחה בבית.

כבת למשפחה אמידה יחסית, אמא זכלה, לפי סיפוריה, אחרי גמר לימודיה בביה"ס התיכון להמשך באוניברסיטה, אך היא בחרה בדרך החלוצית - תנועת נוער, הכשרה וחייד קיבוץ בארץ. היא התמידה בקשר עמוק עם כמה מחברותיה מאז, בעיקר בנען. הפגישות אתן הפעילו וריגשו אותה מאוד.

היא נשאת בזכרונך כאמא שאפיין אותה במיוחד הצמאון לדעת, ללמוד, לקרוא. בביתנו - המדפים, השולחנות, וכל מקום אפשרי, עמוסי ספרים, מחברות, תיקים, גזרי עיתונים וכו' ואמא - קוראת, לומדת, מחפשת ...

כנחיתה בכלל, כך גם בעבודתה בעריכת דפי אפק, חוברות זכרון וכו' - היתה זהירה מאוד שלא לפגוע במאומה בכבודו של איש. נראה לי, שגם בעבודתה בארכיון המשק היתה דאגתה לא רק להיסטוריה הכללית של אפק אלא גם להצבת ציון לחבר היחיד. היא הקליטה חברים, אספה דברים שבכתב, תמונות, חפצי זכרון וכו' - להנצחת חברים. גם אל עבודתה בבית לוחמי הגיטאות התייחסה לא כאל עבודה רגילה אלא כאל שליחות וזיעוד: עזרה בהצבת יד וזכרון לעם ולתנועה שניספו בשואה שגם בני משפחתה ברובם ניספו בה. אמא מאוד הצטערה שהמועדון לזכר אחיה צבי הוקם במקום שאינו מאפשר להפיק ממנו את מלוא התועלת.

פנימים שלפתי אכתי
 יהושע ב"ל א' 1971
 שרה.

אמא אהבה את המפגשים המשפחתיים עם קרובי משפחה שמעת לעת
נפגשו אם באפק ואם במקומות אחרים, להרמת כוסית ולסיפורי זכרונות.
דאגתה היתה תמיד נתונה לאחות ולבתה בחיפה שאתן נפגשה לעיתים
קרובות.

חדש המחלה האחרונים - היו קשים מנשוא. אמא בדרך כלל לא
היתה מתלוננת על מכאובים ומחלות. הכל נשאה בשקט. וגם הפעם
אף כי ידעה את טיב מחלתה ואף חקרה אותה בכתובים - היא חיתה
בתקנה, אולד, אולד...
לא זכתה, ולא זכינו, רחלב בוכה במסתרים...

הַבְּכִי

בְּלִילָה זֶה שִׁמְעָתִי אֶת בְּכִיךָ בְּכָר.
רְעוּת וְחַנּוּקוֹת בְּכִית.
בְּלִילָה זֶה עִמְדָתִי בְּחֵלוֹן הַקָּר,
לְהִיזוֹת אִתְּךָ מִבַּעַד לְזִכּוּכִית.

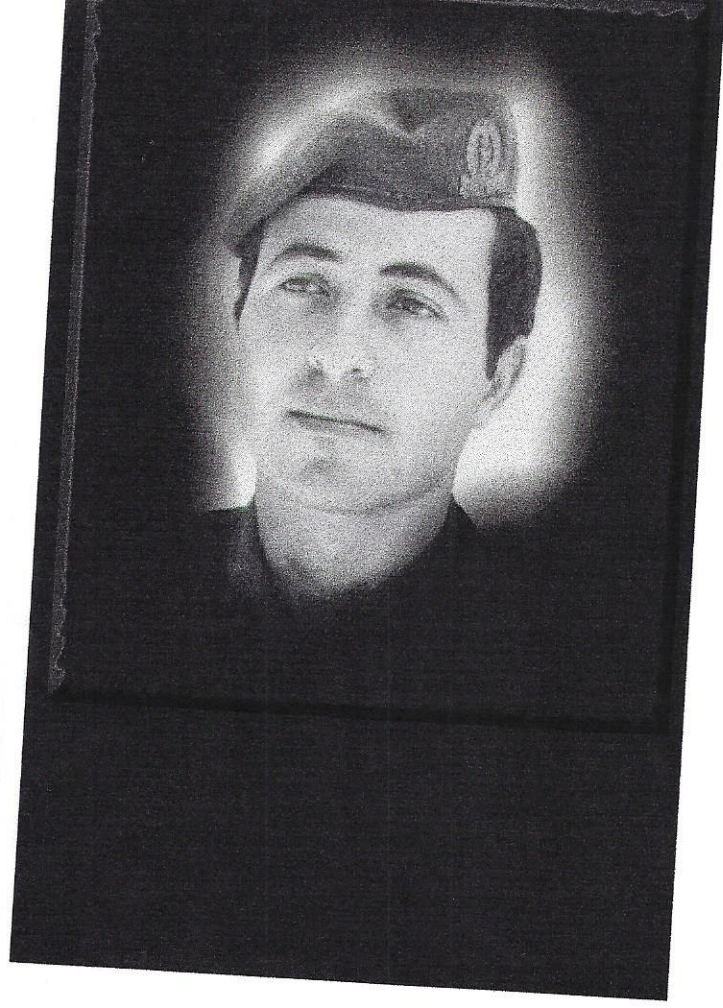
בְּאֵץ לִי עַד רְאִיתִי עֲלֻבוֹנְךָ מִה רַב
הַזְרוּעוֹתֶיךָ כְּמֵה שְׁחָפוּ.
עַל כֵּן אֲלִי סֵמֶר מִמֶּךָ בְּמֵאֲרָב,
וְעִצְמוֹתֶיךָ אֵלַיךָ רָחֲפוּ.

וְאֵת בְּכִית כִּי רַע. כִּי רַע וְנֹר, בְּתִי.
וְאֵת בְּכִית עֲנִיךָ וְחִדְלוֹנְךָ.
אֲלִי נִשְׁאֵת עֵינַיִם בְּלִי רְאִית אוֹתִי,
אֵת הַשְּׁקוּף וְצַח כְּחֵלוֹנְךָ.

כִּי יֵשׁ אֶחָרָד פְּתָאם וְכִמוֹ אוֹבֵד אֵלֶיךָ
וּפְחָד־הַסּוּמִים עָלַי עוֹבֵר.

נתן אלתרמן

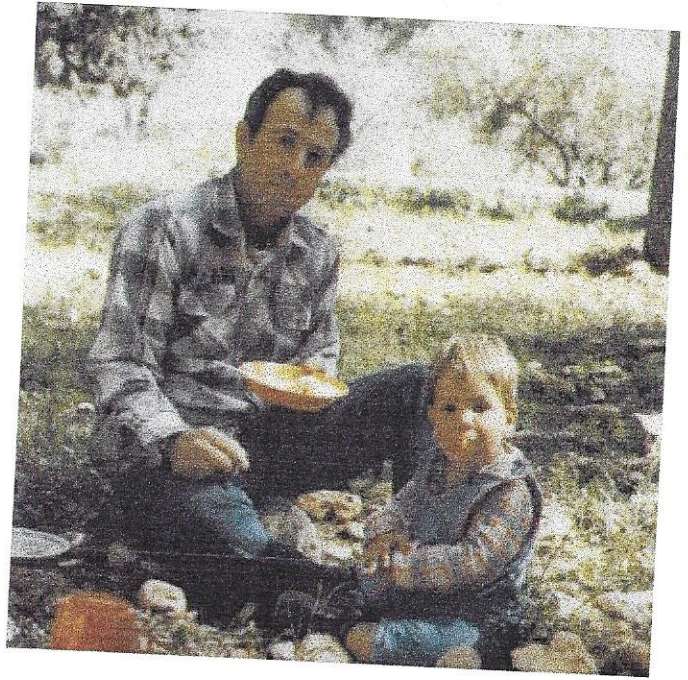

יהושע ומשפחתו.

יהושע יחד עם בנו אור

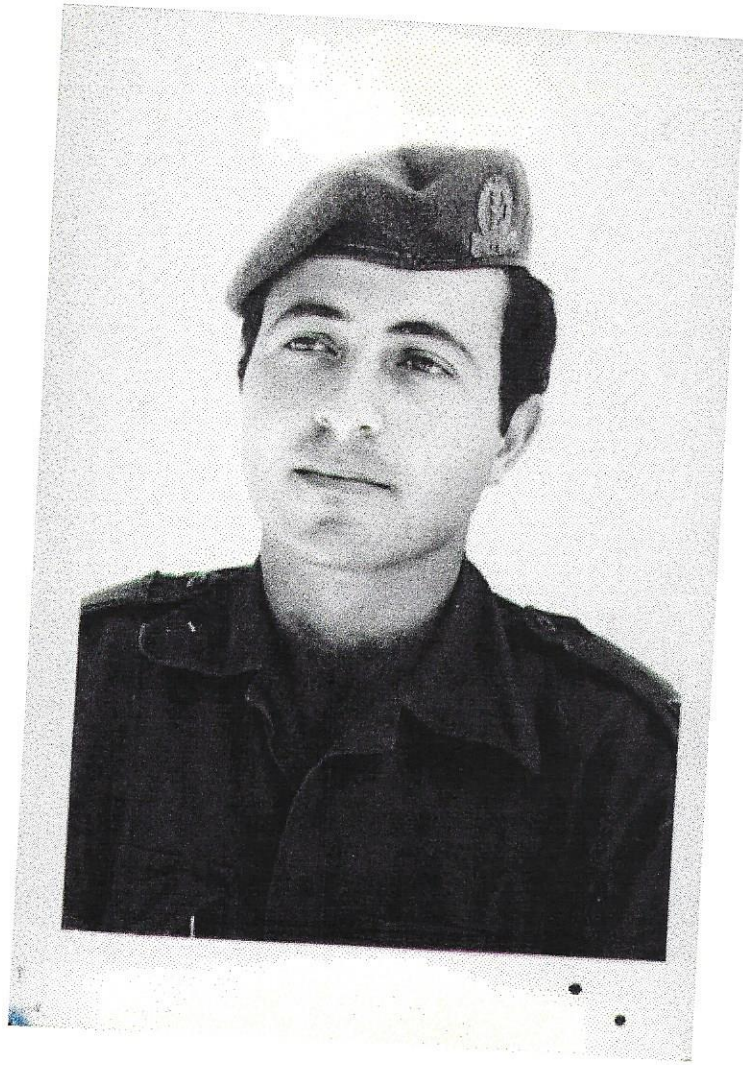
ארכיון אפק

2053315		פיאלקוב		יהושע	
מס' אישי		שם משפחה		שם פרטי	
6.11.77		אורך שרות		1045720	
תאריך שחרור		שנים חדשים		מס' זהות	
דרגה בעת השחרור		רס"ג			
מקצועות צבאיים שנרכשו (המקבילים למקצועות אזרחיים)		שם המקצוע			
עיסודים אותות וציונים לשבח		אות השרות המבצעי. אות מלחמת יוה"כ.			
התנהגות (חוגרים בשרות חובה בלבד)		דירוג התנהגות: טובה מאד טובה כמעט טובה מניחה את הדעת אינה מניחה את הדעת			
סיבת השחרור		התרת התחייבות ביוזמת החייל.			
הערכה		מסור מאד, אחראי, ונבוך. מילא תפקידו על הצד הטוב ביותר.			

מס' תעודה 562131
 מס' 417336/מ
 חתמת
 1978
 יצחק

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו ואלוהי
אבותינו שתוליכנו לשלום ותצילנו
לשלום ותגינו אל מזוהזז וזפזזנו
לזזים ולשמזזה ולשלום ותצילנו
מכף כל אויב ואורב בדרך ומכל
מיני פורענות המתרגשות לבוא לעולם.
ותשלח ברכה במעשה ידינו ותתנו
לזון ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
כל רואינו ותשמע קול תחנונו כי
אל שומע תפלהו תזנו אתה ברוך
אתה ה' שומע תפילה.

